

ПРИВРЕДНИ КЛУБ ПОСЕТИО ТЕХНИЧКУ ШКОЛУ

Министар Весић посећује Младеновац

Шумадија ће бити премрежена ауто- путевима и брзим саобраћајницама

страница 3

Читавоци ишу

Активности Клуба пензионера

страница 4

Савети за пољопривреднике

Значај заштите биља и исхране у органској производњи

страница 5

Драгослав Жика Обрадовић: Кажем ја себи...

Шта се ваља иза брда? (2)

страница 6

Фељшон: Милосав Б. Влајић

У ноћима без звезда

странице 8 и 9

Свој година фудбала у Младеновцу

Оживећемо клубове

страница 10

Свој - Фудбал

ОФК Младеновац и Шумадија 1962 победили у припремним утакмицама

Свој - Одбојка

Новосађани однели бодове из Младеновца: ОК Младеновац - Дунав Волеј 2:3

Свој - Рвање

Три медаље за рваче „Геце” на турниру у Суботици

страница 7

Српска штампа у окупиацији Јевреји, полујевреји и цигани не долазе у обзир (први део)

Дискриминација Јевреја и Рома није почела са Хитлером нити се, по свему судећи, завршила с њим. Ове две етничке групе по правилу су дискриминисане готово у свим европским друштвима у већој или мањој мери. Вест да су они били изједначени у грађанским правима с осталим грађанима Аустроугарске одјекнула је и у медијима на српском језику као што су „Земунски гласник“ и новосадска „Застава“. Међутим, такво писање није било правило. У „Застави“ априла 1869. изашао је дописнички текст о руским Јеврејима у којем су они приказани на стереотипни начин, сличан оним који је владао и десетлећима после. У извештају пише да Руси не мрзе Хебреје због њихове вере, већ због непоштења. „Руски народ огорчен је на Јевреја, понајвише зато, што свако зло, као крађа и превара од њих произилази“, наводи се у допису, а једини добри Јевреји су, како се наводи, они „који су се натурализовали, религиозну претераност одбацили“. Дружације речено, потпуно асимиловали у домицијално становништво.

„Када би духовне вође једне нације били Цигани, то би била срамота. Али ако су духовне вође једне нације Јевреји, зар је то мања срамота?“ — Очигледно би, писао је Крста Цицварић за недељник „Српски народ“ у својој старости. Цицварић и данас важи за једног од најконтроверзнијих српских новинара. Свакако, стереотипизација Рома и Јевреја у Србији није почела у штампи с Другим светским ратом. Ниподаштавање ових група било је заступљено и у предратној штампи. Међутим, пролећа 1941. колаборационистички медији унели су путем штампе у дискурс сатанизацију другог која је достигла степен окрутности никада више на овим просторима.

Светски рат у Југославији и извештавање о Јеврејима и Ромима

Једно од најмрачнијих раздобља у повести јужнословенских народа је почело априла 1941. године, те године када Краљевина Југославија капитулирала пред надмоћном Немачком. Нацисти убрзо распарчавају Југославију и инсталирају своју тоталитарну управу која је тежила да контролише сваки аспект живота, укључујући и штампу.

Затварају се предратни листови, муњевито их замењују нови који су прилагођени окупационој нацифашистичкој идеологији. Антиромска и антијеврејска кампања почела је већ првих дана окупације и није стала све до краја рата, чак иако је нацистички Вермахт — почевши од првих дана октобра 1941. године — за свега 329 дана „решио“ јеврејско ромско питање у распарчаној Србији. Свакако, стереотипизација Рома и Јевреја у Србији није почела у штампи с Другим светским ратом.

Ниподаштавање ових група било је заступљено и у предратној штампи. Међутим, пролећа 1941. колаборационистички медији унели су путем штампе у дискурс сатанизацију другог која је достигла степен окрутности никада више на овим просторима.

Лист „Српски народ“ 1943. године с поносом констатује да „српским селима и градовима не пирују више којекакви белосветски плаћеници и сеоски кокошари цигани, робијаши и јевреји. Њих је српски народ, опоменут саветима и молбама добровољаца, раскринкао и изагнао.“ Ипак, релевантни документи указују да је Србија постала „јуденфрај“ захваљујући Вермахту. У првим месецима окупације, од априла па до краја јуна и почетка јула 1941. године, готово и да није било звучних текстова домаћих аутора у којима су нападани Јевреји и Роми. У вези с њима, листови су углавном објављивали стране агенцијске вести, а текстови које су писали домаћи новинари нису непосредно нападали Јевреје као „нижу расу“, већ искључиво као део удруженог злочинског покрета који је крив за муњевит и катастрофалан пораз у Априлском рату, односно, за инвазију нациста на Краљевину Југославију која је представљена као велика грешка народа у Србији.

Оптуживање Јевреја за умешаност у демонстрације које су претходиле пучу у јутарњим часовима 27. марта био је двоструки добитак за Немце: огађивали су их локалном становништву намећући им колективну кривицу за народни неуспех и недаће, а самим тим, за сопствене потребе, производили су пристанак људи за будуће радње у вези с истребљивањем главног непријатеља великонемачког раја. На почетку антијеврејске кампање објављиване су превасходно агенцијске вести немачког ДНБ а у којима су Јевреји тесно повезивани с Енглезима, а не са Совјетима, што је и логично јер је тада на снази био пакт Рибентроп—Молотов између Немца и СССР а, иако су нацисти

потажно већ планирали напад на Црвену империју. Једне од првих текстова домаћих аутора написао је Миодраг Савковић, отворени симпатизер нациста.

Он је за „Општинске новине“ у мају написао два текста сличне садржине у коме се Јевреји примарно не нападају кроз призму „расе“ и вере, већ због тога што су у дослуху са српским интелектуалцима и Енглезима заварали српски народ да изазове демонстрације које су се завршиле падом владе 27. марта и, доцније, разорним немачким бомбардовањем. Савковић, између осталог, користи турцизам „Чивутин“ на пејоративан начин како би додатно омаловажио Јевреје, а други текст завршава закључком „и трагови смрде нечовјештвом“, познатим цитатом из Његошевог „Горскога вијенца“ који у целисти гласи: „Коме закон лежи у топузу, / трагови му смрде нечовјештвом!“ Овим поступком, Савковић шаље поруку да су пређашње власти силом наметале своју вољу народу, те да су нацистичке снаге ослободиле грађане тог јарма иза којег стоје Јевреји, Енглези и масони. Тих дана води се жестока кампања и против југословенске елите. Преиспитивали су се такође разлози зашто је морало доћи до страдања народа у Априлском рату, што је самим тим погодно за убацивање наводних скривених намера Хебреја.

Осим Савковићевих текстова, најтиражнији лист у том периоду, „Ново време“, објавио је агенцијску вест ДНБ а како су усташе у Ендехазизи пронашле везе између југословенских политичара и Јевреја. Занимљиво је писање „Општинских новина“ у рубрици „Жале нам се грађани“ из маја 1941. године у ком је пренето наводно незадовољство народа јер београдски Јевреји скривају своје жуте траке и „тако одлазе на тржиште или на воду и тамо заузимају прва места“. Тада је важила наредба окупационих власти да Јевреји пре подне не смеју да купују на пијацама, као и то да у сваком реду за куповину морају пропустити остале грађане да пазаре пре њих.

Имајући у виду да је због ратних услова владала несташница хране и осталих кућних потрепштина, куповина у касним преподневним терминима је Јеврејима остављала мало могућности да приуште ишта себи и свом домаћинству. Објављивањем овог писма читаоца, уколико је то заиста неки читалац написао, уредништво у исти кош ставља несавесне трговце, необазриве угоститеље и преваранте с Јеврејима који желе да приуште себи основне животне намирнице.

„Ново време“ и „Општинске новине“ 28. маја 1941. године објавили су текст о подели хране и хлеба сиромашнима поводом обележавања славе Града Београда за које право „имају сви изузев Јевреја и Цигана“. Чак и ако је обичан народ сиромашан, он, у ово доба, има права на тренутке милостиње, доброчинства и човечности, за разлику од расно неподобних који не заслужују ни то. На сличан начин се то читава и по питању права на рад.

У „Општинским новинама“ у мају излази оглас за посао у Симфонијском оркестру Београдске радио станице у ком се поручује да „Јевреји, полујевреји и цигани — не долазе у обзир“, а месец дана доцније „Ново време“ пише да је музичарима Јеврејима и Ромима забрањено пословање са Савезом музичара. Како наводи Милош Петровић, с обзиром на то да су нацисти сматрали забаву и културу као веома добар канал за ширење своје расне пропаганде, неподобним Ромима ту није било места, што је произвело не само терет за споменућу сферу културе, већ и за саме услове живота ромске популације. У „Општинским новинама“ 18. маја је изашао текст „Трагедија једног народа заслепљеног енглеском пропагандом“ у ком се Јевреји оптужују као једни од организатора отпора Југословенске војске у отаџбини против окупационих снага. У тексту се такође означавају као хушкачки народ против сила Осовине и то као иницијатори извођења песме „Спремите се, спремите, четници“ по градским кафанама. Још један текст с готово истим мотивима — са спомињањем песме и представљањем Јевреја као хушкача — објављен је десет дана касније у истом листу под називом „Зар они народ?“ потписан иницијалима В. В.

Ти текстови нису били једини у коме је Мојсијев народ коришћен за дехуманизацију четника, исто се наводи и у чланку „Новог времена“ под насловом „Везе нишких Јевреја са четницима“ који је изашао у другој половини маја. Дехуманизација четника путем Јевреја проистекла је због тога што су ројалисти тих дана били најозбиљнији изазивач нацистичком окупатору. Како је време одмицало, с почетком офанзиве нациста на Совјетски Савез, Јевреји су почели да се користе и као дискриминишући фактор за партизане, што се поклопило са завршном фазом Холокауста и Пوراјмоса.

Извор: УНС

(нашавак у следећем броју)

Шумадија ће бити потпуно премрежена аутопутевима и брзим саобраћајницама

Министар грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Горан Весић обишао је радове на реконструкцији пута између Младеновца и Смедеревске Паланке и том приликом најавио да ће ове године, ако све буде како треба, почети изградња брзе саобраћајнице „Вожд Карађорђе“ чиме ће, како је рекао, читаву Шумадија бити премрежена брзим саобраћајницама и ауто-путевима.

Весић је рекао да Србија не гради само ауто-путеве и брзе саобраћајнице већ уређује локалне и регионалне путеве, међу којима је и пут између Смедеревске Паланке и Младеновца дужине 22 километра. Подсетио је да је тај пут „крпљен“ пре неколико година и додао да је било време да се коначно уради онако како заслужују грађани који живе у том делу наше земље. Навео је да је у Смедеревској Паланци прошле године урађено скоро 15 километара путева вредности скоро 600 милиона динара, док је на територији целог Београда држава урадила више од 80 километара путева вредности 3,6 милијарди динара.

Што се самог Младеновца тиче, Весић је рекао да је урађено или се тренутно ради десет километара регионалних путева. „На тај начин показујемо како Србија коначно има новца да уређује не само ауто-путеве и брзе саобраћајнице већ и важније локалне и регионалне путеве који омогућавају бољи живот грађана“, рекао је Весић. Када је у питању крај који је обишао, најважније то што ће већ током ове године, ако све буде како треба, почети изградња брзе саобраћајнице „Вожд Карађорђе“ која ће обезбедити бољи комфор живота за људе, развој локалне привреде и развој туризма.

У првој фази радиће се око 80 километара од Малог Пожаревца преко Младеновца, Орашца, Аранђеловца до Чибутковице у Лазаревцу, према ауто-путу „Милош Велики“, док ће се у другој фази радити део према Рачи и од Тополе према Крагујевцу.

„На тај начин ћемо читаву Шумадију премрежити мрежом брзих саобраћајница и ауто-путева“, истакао је Весић.

Како је рекао, ако се томе дода обилазница око Крагујевца чија је изградња у току, а која треба да буде повезана са Мрчајевцима односно са ауто-путем „Милош Велики“, то значи да ће људи у овом крају бити потпуно саобраћајно повезани што ће им омогућити више инвестиција, бољи живот и да остану у својим местима.

„Ако томе додамо и брзу пругу између Београда и Ниша, за чију ће изградњу тендери бити расписани током ове године, а која ће иначе пролазити кроз овај крај, то ће потпуно променити начин живота у Шумадији“, рекао је Весић.

Истакао је да Србија, која је богата и економски снажна, може да развија сваки део своје земље и додао да је Шумадија то одавно заслужила.

Председник општине Младеновац Владан Глишић захвалио је министру Весићу на посети и додао да ће саобраћајница Младеновац - Смедеревска Паланка на територији младеновачке општине бити

обновљена у дужини од скоро пет километара. Истакао је да је рехабилитација овог пута важна из два разлога од којих је један велика фреквенција саобраћаја на тој деоници, а други безбедност грађана јер пут пролази и кроз насељено место.

Глишић се захвалио на подршци када су у питању све инвестиције у општини Младеновац где је, између осталог, реконструисан пут између Малог Пожаревца и Младеновца у дужини од скоро девет километара. Такође, навео је да се тренутно раде две важне саобраћајнице – улица Смедеревски пут у насељу Баташево у дужини од један километар кроз насељено место, а друга у месној заједници Село Младеновац где се реконструише близу два километра државног пута ка селу Дубона.

Председник општине Смедеревска Паланка Никола Вучен каже да је пут Смедеревска Паланка - Младеновац једна од најзначајнијих деоница за Смедеревску Паланку обзиром да гравитира ка београдској општини Младеновац, као и да је то свим становницима Смедеревске Паланке више од 50 година био једини излаз на ауто-пут Коридор 10. Истакао је да је у протекле четири године, захваљујући Влади Србије и ресорном министарству, на територији Смедеревске Паланке реконструисано више од 140 километара регионалних путева.

Посмртни остаци биће премештени до 1. маја

Ову информацију медијима је потврдио Миљко Живојиновић син Бате Живојиновића, који је истакао да су све процедуре испоштоване и да ће се велика жеља његових родитеља остварити:

- Ми смо још 2020. године добили све потписе и сагласност да Батини посмртни остаци буду премештени, међутим, тада је почела корона и све је стопирано. Након тога, откривено је да управо кроз парцелу где би он требало да буде премештен пролази водоводна цев коју су из водовода, потом, преместили. Затим смо чекали да прође неко време како би се та земља слегла и сада је све то решено, те можемо кренути у процедуру премештања посмртних остатака мог оца. План је да то буде урађено до 1. маја, а који ће то тачно датум бити, бићете обавештени - казао је Миљко Живојиновић за Информер и додао да је он обавио све што је било до њега:

- Ја сада идем у Аранђеловац, наручио сам бели мермер, тако да ће и надгробна плоча бити спремна. Када дође тај дан, по нашим старим верским и традиционалним обичајима биће одржано опело и све што иде затим. Сви чланови наше породице су у току и присуствоваће том дану, као и сви они блиски људи који то буду желели. Бата ће коначно почивати поред Луле, као што су желели - казао је Миљко Живојиновић.

Извор: Информер

Привредни клуб посетио Техничку школу

Привредни Клуб био у званичној посети Техничкој школи у Младеновцу, где су одржали предавање ђацима који завршавају трећу и четврту годину школовања усмереног образовања. Младима су представљени потенцијали наше привреде са могућностима за њихово запослење, као и представљање могућности за будуће покретање њихових сопствених бизниса. Овај сусрет има за циљ да наша омладина остане у нашем граду, да се запосли код наших привредника и да ту њихову младост и енергију усмеримо на стварање будућих озбиљних и способних људи, носиоца својих будућих породица окренутих управо ка раду, стварању и стицању нових знања, као и додатних способности и вештина.

Да наш Младеновац, са нашом омладином, поново постане привредно најјачи!

М. Г.

Савези за возаче

Шта ако у резервоар сипате погрешно гориво?

Без обзира на бројне мере које предузимају произвођачи горива и власници пумпи, ипак може да се деси да изаберете погрешну ручку приликом точења горива! Последице могу бити савладиве - или катастрофалне! Не ради се о искуству, знању или било чему другом, већ само о тренутку. Тренутак непажње, на тренутак склоњен поглед, збуњеност због непријатног телефонског позива. Трошкови такве непажње брзо могу порастати на неких 400 и више евра, јер саберите шлеп службу, испумпавање горива, исушивање резервоара. И важно је шта сте помешали. Много је већа шанса да ћете у резервоар дизел аутомобила улити бензин него обрнуто.

Дршка за точење дизел горива има дебљу цев, која је једноставно преширока за грло отвора за пуњење на бензинским пумпама последњих година. Ако возите и мотор почне да кашље, зауставите се одмах, иначе ће ускоро стати сам. Иако се савремени системи за убризгавање горива и усис ваздуха сматрају осетљивим деловима аутомобила, озбиљна оштећења мотора у таквим случајевима су ретка. Испирање система за довод горива до цилиндара мотора углавном је довољно да се отклоне проблеми изазвани погрешним горивом, а наравно сваки систем има своје карактеристике. Већина возача не може и не зна како да себи помогне у оваквим случајевима, па препоручујемо да се за такве случајеве позовете мајсторе. Они најчешће праве сопствене пумпне апарате (неколико каблова, стару ауто пумпу за гориво и црево). Ако сте увидели грешку док још сипате и спипали сте само мало, шта тада? Па ако сте стварно сипали мало, наспите право гориво до врха резервоара и поновите процес на сваких 10 километара и ствари ће се ускоро средити саме од себе. Можда ће се упалити нека лампица за проверу мотора, можда ће мотор ту и тамо мало закашљати, али то је вероватно то.

Сипали сте пун резервоар погрешног горива? Ако ово сазнате пре покретања мотора и вожње неколико километара, биће довољно да испустите гориво из резервоара и допуните га правим. Звучи једноставно, али у пракси морате да исправите доста ствари како бисте то урадили. Пре свега, потребна вам је већа канта у који ћете испуштати гориво из резервоара. А пошто сумњам да са собом носите резервоар празних и одговарајућих канти за гориво, морате да позовете помоћ. Морате се побринути да уклоните одговарајуће црево из филтера за гориво, на овај начин пумпа неће открити одговарајући притисак горива, тако да ће сама обавити посао пумпања за око пола сата.

Жељко Мушавцић

Чишћаоци ишиу

Активност Клуба пензионера

Пензионери Младеновца прославили су свечано, 14. фебруара, Светог Трифуна. Певало се и играло више сати, колико су наше године дозвољавале. Уз пригодан програм хора Клуба и читање стихова, имали смо и велико изненађење за све. Наши драги пензионери и чланови клуба обележили годишњице бракова: Мила и Раденко Јованчевић прославили су 60 година дугог и срећног брака, а Вера и Михаило Вићовац 50 година. Љиљана Дељанин је прославила 80-ти рођендан. Све похвале слављеницима са жељом да живе још дуго и срећно. Сви смо били радосни и у њихову част орила се песма.

У понедељак, 19. фебруара у госте су нам дошли пензионери са Врачара који су извели занимљив програм. Песме, хорско певање, народне игре, драмски програм, валцери... Било је много весело и различито. Врачарски пензионери позвали су нас у госте што је одушевљено прихваћено.

Рагослава Милићевић

Промоција књиге „Трећи парадокс“ Владимира Арсића

„То је у ствари збирка разнородних текстова. До сада то нисам тако радио, али сам мислио да би овог пута било корисно да то буде забележено. Књига говори о свим оним темама које су мене занимале и обухвата период од 40 година“, каже Арсић. Књига Трећи парадокс представља зборник интервјуа,

критика и есеја из области позоришне уметности. У овој књизи Арсић у својству хроничара уметничког живота пише о позоришним представама, телевизијским пројектима, као и о уметницима и личностима које су оставиле приметан траг у српској култури. Рецензент књиге је писац, драматург, театролог, позоришни и књижевни критичар Радомир Путник.

„Позоришни критичар, драмски писац, есејиста, драматург, уредник у разним звањима у РТС-у, Владимир Арсић, у својој новој књизи провокативног наслова Трећи парадокс понудио је читаоцима избор разнородних текстова посвећених проблематици позоришне уметности и телевизијске делатности. Ови Арсићеви записи, критике, анализе и осврти настајали су током неколико деценија, а заједничко им је да пружају не само слику минулих времена, него и да сведоче о уметничким настојањима свога доба“, истиче Путник.

Представљена најбоља вина и ракије

Поводом Дана виноградара и воћара, у опуштеној и пријатној атмосфери, дружили смо се са виноградарима, воћарима и љубитељима вина и ракије. Произвођачи су представили производе награђене на овогодишњем Сабору и заједно са суграђанима обележили Светог Трифуна, заштитника винограда и воћњака.

М. Г.

Савешти за пољопривреднике

Значај заштите биља и исхране у органској производњи

Заштита биља у органској производњи базира се на минималној употреби материја које нису пореклом са фарме и заснива се на агротехничким мерама које обнављају, одржавају и унапређују еколошку равнотежу. Сузбијање болести, штеточина и корова је највећи проблем са којим се срећу произвођачи у органској производњи, јер није дозвољена употреба синтетичких хемијских препарата који се користе у конвенционалној пољопривреди.

Заштита биља у органској производњи не подразумева само просту замену пестицида из конвенционалне пољопривреде пестицидима који су дозвољени у органској. У питању је један комплексан систем контроле штетних организама који се ослања пре свега на превентивне мере, као и дозвољене биолошке мере прописане законом и правилницима о органској производњи.

Примена биопестицида само је крајња мера која се примењује у околностима у којима све друге примењене мере нису довољно ефикасне. Циљ заштите биља у органској производњи је одржавање нивоа штетних организама испод прага економске штетности. Изражена отпорност аутохтоних раса омогућава и њихово гајење без већих улагања у здравствену заштиту и лечење, па се на овај начин добијају анимални производи посебног квалитета за исхрану људи, који не садрже резидуе различитих антибиотика и средстава за заштиту биља.

За исхрану биљака и оплемењивање земљишта у органској производњи користе се органска, минерална и микро-биолошка ђубрива. Средства која се користе у фертилизацији треба да су из органске производње, тј. порек-

лом са органске фарме или да се налазе на листи дозвољених средстава која одобрава Министарство пољопривреде. Један од најважнијих циљева у органској пољопривреди је очување „живог“ земљишта као основе пољопривредне производње. Повећање хумуса и микро-биолошке активности земљишта постиже се правилним ђубрењем и одржавањем структуре земљишта, настирањем земљишта сламом и другим биљним остацима, увођењем култура са дубоким кореном, затим легуминоза и других култура погодних за зеленишно ђубрење.

Микроорганизми у земљишту имају важну улогу у обради земљишта и обезбеђивању хранљивих материја биљкама. Компостирање отпадака, тј. правилно руковање са биљним отпаcima и стајњаком и заустављање ерозије земљишта доприносе и заштити животне средине.

Земљиште је потребно обрађивати са лаким оруђима, а током и између вегетације пожељно га је заливати биљним течним органским ђубривима.

Мастер органске производње Марија Миленковић, ПССС Београд

Савешти за власнике мачака

Набавка мачета /3

Ко је све непријатељ овом бићу? Одговор је поразан јер највећу репутацију ове врсте има човек. Многа деца злостављају мачке, а није непознато ни садистичко понашање неких адолесцената. Као занимљив податак износимо да је бука све већи мачкин непријатељ те врсте. Љубав и популарност мачка стиче међу нежним и помирљивим људима. Они праштају и налазе објашњење и разумевање за све што ова животиња канџама уради, било да је реч о некој ствари или сопственој кожи. Дирљиво прича Бошко Стојановић из Кладова, који се бави радиестезијом, каже да је мачка својеврстан детектор места познатих као геопатогене зоне (ГПЗ). Он вели да ове тачке изнад подземних водотока, подземних водотока и других геофизичких збивања, делују на човека веома штетно. После дужег задржавања на таквим местима човек се осећа ломно и тремо, а деца реагују узнемиреностју и несаницом. Мачка, за разлику, на тим местима најрадије спава! Дирљива је прича о петнаестогодиш-

њој мачки која је спасла кућу и још једном опцинила своју породицу. Годинама незаинтересована, поспана и трома, она се једне ноћи помамила. Скочила је на кревет у коме је најдубљим сном спавао њен господар, махнито је вукла покривач са њега и ударала га шапама по лицу. Пренувши се из најслађег сна, господар је на себи угледао своју мачку која је деловала попут разјарене звери. Пренеражен несвакидашњим приказом није могао да дође к себи. Помислио је: мачка је побеснела! Престрављен, истрчао је из собе у намери да се спасе побеснеле животиње. Но, у ходнику га је запахнуо несвакидашњи мирис. Застао је. Тако буновог, под-

сетио га је на згариште његовог села изгорело у рату. Трагом тог мириса, обрео се у подруму пуном дима. Пламен је већ сукљао кроз гомилу угља и да је потрајало само тренутак још - било би већ касно. Оваквих и сличних искустава има више и заслужују да се о њима прича. Она објашњавају зашто у односу човека према мачки увек преовладава љубав. Својим путевима, човек је свуда води са собом, па ово створење можете налазити и у васиони и усред океана. Познато је да мачке вековима путују бродовима као њихове маскоте. Људи се брину о њима као о члановима посаде, а ако би се догодило да мачка изгуби живот немаром човека, на броду би завладала туга. Искрцавајући товар са једног прекоокеанског брода, радници су изнели на обалу и бродску мачку. Када се, непажњом посаде, брод отиснуо без мачке, она се бацила у море и запливала за својом пловећом кућом. Завршила је у таласима као прави поморац, доказујући смрћу своју везаност за човека.

*Из књије др Радише Ружића, дил. већ.
„Мачка: узјо, неја, лечење“*

Кажем ја себи...

Шта се ваља иза брда? (2)

Белосветски маркетинг, малим земљама наноси доста зла. Већ сам писао у прошлом броју, наши званичници морају имати проницљивост Милоша Обреновића. Из иностранства да не примају здраво за готово јер „Не једе се све што лети“ - каже народна пословица. Мудро смо поступили да не затварамо наше термоелектране, због наводног загађења ваздуха иза чега се крила намера да нам други продају струју или евентуално, утрпају атомску централу за дебеле паре. Да смо били у праву, видело се са појавом рата у Украјини. Западњаци, поново активирају своје затворене, термоелектране. Да смо их затворили са њима би нестали и наши рудници угља, посебно, што би довели земљу у зависност. Видели сте Русију, нико јој ништа не може јер ниодкога и не зависи. Имају своју енергију, сировине и тржиште. Имају воду, пијаћу и плодна поља. Од увозника, постали су највећи извозник хране у свету а само пре педесет година ондашња њихова држава, увозила је жито из Југославије. Бићемо сигурнији као држава ако имамо нашу производњу и на подлежмо уценама и претњама. Видели сте са појавом короне, нам ускратили увоз квасца и алкохола, Предходно смо наше фабрике тих производа, затворили. Срећом, по наредби Вучића, тај проблем је министар пољопривреде, убрзано решио. Почели су са производњом, наши, предходно, затворени, погони.

Читаоци се свакако сећају, нарочито старији, прича о наводној штетности употребе свињске масти. Ствара холестерол што утиче на обољевања крвних судова и тако даље. Саветује се употреба уља биљног порекла. Слушамо и гутамо западњачке ујдурме и заборављамо, наше, домаће расе свиња „Мангулица“ и „Моравка“ имају најквалитетније месо а масноћа не ствара холестерол. То смо наравно, открили тек пошто смо ове расе свели на статистичку грешку и сада их чувамо у резерватима као национално благо. Шта се крило иза тога? Жеља Америка да нам утрапе, нама а и свету, своје уље од кикирикија и соје које имају у изобиљу. Не заборавите САД као највећа економија света у свом извозу храна и други пољопривредни производи чине 25%. Последица тог маркетинга, осећа се и у нашој земљи. Нестало је тражње масти и меса. Нема више товљеника на пијаци у Младеновцу у јесећим данима. Не топи се маст у скоро, сваком дворишту. Нема чварака јер смо угушили домаћу производњу. Чварке могу, сада, да купе само богатији слојеви друштва, а некада је то била сиротињска храна, чварци и проја. Нема више у касапницама изнутрица, (шкембића,

креваца и слично) јер недостаје домаћа производња. Сада нам је највећа технологија увоз, сланине из немачких хладњача, и топлење масти. Дакле, упали смо у чабар јер смо слушали белосветске протуве. Сада се променило време. Стручњаци из медицине тврде да деца не могу правилно да формирају кости ако не користе маст животињског порекла. „Доцкан Јанко на Косово стиже“. каже народна пословица за оно што је већ завршено. Нема домаће производње а маст је досигла цену од 400 до 600 динара. Проверите ако не верујете на реч.

Држава је озбиљна творевина и тако се треба понашати према њој, није играчка за аматере. Не треба све преписивати од других, једноставно нису свуда исти услови. Старије генерације се сећају, после Другог светског рата, од одузете земље стварали смо пољопривредна добра, а удруживањем сеоских домаћинстава у једну заједницу, сељачке радне задруге. Морали су стабилни домаћини удруживањем, да се доведу у раван са другима који су без земље, а често нерадници по природи. Зарада се делила по уложеном раду, надницама, које смо онда звали по руском, „трудодан“. У СССР је успело јер сељаци никада и нису били власници поседа већ су служили предходно код велепоседника и преласком на земљу развлашћених спахија само су добили за разлику од наших који су ово удруживање доживели као губитак над контриолом поседа. Убрзо, напустили смо овај модел.

Нова подвала је у току. Формирана је Европска политичка заједница од ЕУ и осталих земаља које нису у њој. Шта то у пракси, значи? За сваку одлуку у ЕУ све чланице морају да дају сагласност. Наравно, нас тамо неће, јер никада не бисмо се сагласили са наставком ратне помоћи Украјини нити увођењем санкција Русији. Све друге приче о нашем путу ка ЕУ и постицањем неких стандарда, које мењају по потреби, као Циганин коње, само су замајавање, као да смо ометени у развоју. Дакле, треба измислити нови модел Европску политичку заједницу, како би нас ставили под контролу, где без икаквих њихових обавеза према нама, морамо да поштујемо одлуке већине то јест Европске уније.

Зато наши министри опште праксе а неки од њих су испливали до врха, носећи транспаренте и писањем парола, морају имати јаке тимове око себе. Пре него што отворе уста и почну оно: Захваљујући нашем председнику Вучићу... треба да саслушају стручњаке из одређених области, како би сазнали шта се ваља иза брда, кажем ја себи када ме други не слушају.

Драјослав Жика Обрадовић

Пружање прве помоћи деци

Кад су мање повреде у питању, пре него што предузмете конкретне кораке, покушајте да умирите и утештите дете како би било сигурно да није само и заборавило на страх. Ево шта треба да радите у одређеним ситуацијама.

НАПАД АСТМЕ: Под дејством одређених надражаја (напрезање, нагле промене времена, хемикалије, мирис дувана, гриње) бронхије се сужавају и долази до напада астме. Дете ежано издише ваздух, на шта указује карактеристично звиждање. За почетак дајте детету спреј против астме које му је лекар преписао за хитне случајеве, а онда га наместите да седи раширених ногу, са лактовима или подлактицама наслоњеним на бутине. На тај начин ће се тело аутоматски благо савити унапред, чиме се олакшава дисање. Ако му не буде боље за пар минута, позовите хитну помоћ. **УЈЕД ЖИВОТИЊЕ:** Уједи су опасни, без обзира на то да ли потичу од мачке, пса или миша, јер се на тај начин преноси беснило. Осим тога, после уједа рана може да се упали. Оперите рану испод и дезинфикујте је. Дете одмах одведете код лекара. **ГУШЕЊЕ ХРАНОМ:** До гушења најчешће долази када храна доспе у душник и затвори га делимично или потпуно. Код деце узраста око годину дана то се понекад догађа када прелазе на чврсту храну, али нису поштеђена ни старија деца код којих гушења, између осталог, могу да изазову зрно кикирикија, ситне играчке или уједи инсеката у усној шупљини. Потапшите дете пет пута заредом у леђа. За то време глава треба опуштено да му виси између лопатица. Ухватите га отпозади и притисните дијафрагму испод ребара како бисте вештачки изазвали напад кашља. **ВИСОКА ТЕМПЕРАТУРА И ФРАС:** Деца чешће имају температуру него одрасли. Реч је о заштитном механизму организма против упала. Измерена у чмару, температура здраве деце износи око 37,5 степени Целзијусових. Повишеном се сматра температура од 37,6 до 38 степени Целзијусових, док се високим сматрају вредности изнад 39 степени. Млаке облоге око листова стављајте му само ако су му ноге и стопала заиста врући. Ставите му пешкирић натопљен млаком водом на чело и дајте му што више течности да не би дехидрирало. Често му мењајте постељину, пешкире и пиџаму. Конвулзије настају услед наглог раста температуре. Дете почиње да се трза, губи свест, а понекад изврће очи. Ово родитељима делује застрашујуће, али заправо је безазлено. Реакција обично траје свега неколико минута, након чега дете тоне у дубок сан. Ако је дете изгубило свест, ставите га у стабилан бочни положај (бебу на стомак), склоните предмете оштрих ивица из окружења како се при трзајима не би повредило. Хитну помоћ позовите ако дете има конвулзије које трају више минута или ако је у питању туђе дете.

Mr Ph Биљана Мушавцић

Фудбал, Београдска зона

Пријатељски сусрет:

ОФК Младеновац – Дунавац (Г) 4:3 (1:0)

Терен Радничког. Гледалаца: 50. Стрелци: Максимовски у 12, Крстић у 53, Цветковић (аутогол) у 64. и Стојановић у 82. за ОФК Младеновац, а Матић у 76, Крмар у 79. и 86. минуту за Дунавац (Г). Судија: Милош Живановић (Младеновац).

ОФК МЛАДЕНОВАЦ: М. Ђорђевић, Стевановић, Милетић, Иванковић, Марковић, С. Јанковић, Планић, Крстић, Стојановић, Максимовски, В. Ђорђевић. Играли су још: М. Јанковић, Булат, Н. Живковић, Павловић, М. Живковић.

ДУНАВАЦ (Гроцка): Стојисављевић, Лаловић, Цветковић, Стевановић, Ивковић, Дагетић, Дејановић, Крмар, Симеуновић, Матић, М. Илић. Играли су још: А. Илић, Ристић, Марјановић.

Предвођен тренерским тандемом Јанковић - Бркић, младеновачки зонаш је рано дошао у вођство захваљујући спретном Максимовском. Предност је дуплирао у наставку борбене утакмице Крстић, после кардиналне грешке голмана Дунавца, који је неспретно реаговао испустивши ухваћену лопту из наручја. Бек гостију из Гроцке Цветковић је у гужви, у намери да отклони опасност од свог гола, послао лопту у своју мрежу.

Гости су кренули агресивно и за кратко време успели да два пута затресу мрежу клуба са Селтерса. Матић је мајсторски извео слободан ударац са 25 метара и постигао евро гол. Крмар је после само три минута смањено на 2:3. Леп погодак дело је фудбалера домаћина Стојановића пред крај сусрета. Са ивице казненог простора сјајно је извео слободан ударац. Коначан исход поставио је запажени Крмар својим другим голом, при завршетку узбудљиве утакмице са седам погодака.

М.Б. Влајић

Јагњилци годују убрзање

Шумадија 1962 – Морава (ВП) 4:1

Стадион: Јасик. Судија: Јовановић. Гледалаца 30. Стрелци: Копривица (2), Јанићијевић и Јанковић за Шумадију 1962, а Стојадиновић за Мораву.

Шумадија 1962: Јовановић, Жујевић, Милишић, Станојевић, Весић, Вишњић, Јанићијевић, Кузмановић, Мирић, Копривица, Мишић. Играо је још: Јанковић.

Морава ВП (омладинци): Петровић, Јоцић, Ма. Шарковић, М. Шарковић, Првуловић, Богићевић, Здравковић, Анђелковић, Ђурић, Стојадиновић, Мирић. У игру ушли су још и Стојковић, Стојановић, Станојловић, Златановић, Марковић, Миловановић и Маричић.

Јагњилска Шумадија 1962, шесто пласирани тим Прве београдске лиге-група „Ц“, тренутно је у припремној фази уочи другог дела првенствене трке за бодове. Екипу су током зимске паузе појачали Копривица и Кузмановић који су стигли из Ковачевца, Јовановић из Шумадије (Шопић), Вујић (Рабровац) и Пешић (ОФК Младеновац). Тим са Јасика предвођен тренер-играчем Марком Жујевићем током фебруара одиграо је три контролна меча. Јагњилци су у досадашњем тренажно-контролном процесу поражени од Карађорђа из Тополе са 3:0, пружили су добар отпор ОФК Младеновцу али је победао припала зонашу са Селтерса (1:3)

и у утакмици одиграној током викенда савладани су омладинци Мораве из Велике плане резултатом 4:1. Наредну пријатељску утакмицу Јагњилци ће одиграти у суботу кад ће гостовати екипи БСК-а из Белосаваца.

Одбојка - Прва лига Србије

Младеновац – Дунав Volley 2:3

Све оно што су брзо наточили, Младеновчани су још брже просули. Иако су имали доминацију у прва два сета и вођство од 2:0 које је наговештавало потпун тријумф, одбојкаши тима из града под Космајем поклекнули су у наставку сусрета и олако дозволили гостима да тријумфују резултатом 2:3 (25:16, 25:19, 17:25, 17:25, 16:18).

Пропуштена је идеална прилика да се након 15. кола Прве лиге Србије направи искорак ка средини табеле и наставак првенства учини колико – толико мирнијим. У конкуренцији дванаест клубова Младеновац тренутно заузима осмо место са скором 5-10 и наредног викенда гостује „фењерашу“ Топличанину из Прокупља. У вођству је и даље лесковачка Дубочица која има пет бодова више у односу на другопласирани Спартак из Лига.

У 15. колу постигнути су и резултати: Клек Србија Шуме - Топличанин 3:0, Спартак (Љиг) - ВГСК 3:2, Нови Сад - Железничар 3:1, Нови Пазар - Смедерево Царина 3:2 и Дубочица - Косовска Митровица 3:2.

У 16. колу ОК Младеновац игра у гостима, 24. фебруара, против Топличанина.

Рвање

Медаље за Кристину Трифуновић, Војина Анђелковића и Луку Чокића

Протеклог викенда у Суботици је у организацији РК Спартак и Рвачког савеза Србије одржан Куп Србије у конкуренцији У-15 и У-20. На турниру је учествовало 250 такмичара из 40 клубова, међу којима су се надметали и представници младеновачког РК „Љубомир Ивановић Геца“. Младеновчани су наступили са шест такмичара и освојили три медаље, једну сребрну и две бронзане. Такође, освојена су два пета и једно седмо место. Сребрну медаљу освојила је Кристина Трифуновић у узрасту У-15, док су трећа места освојили јуниору Војин Анђелковић и Лука Чокић. Пета места припала су Илији Антићу и Виктору Рабровићу. Седмо место је заузео Стефан Кнежевић који због повреде није могао да наступи у борби за медаљу.

Екипу је предводио тренер Слободан Сретеновић, а правду је делио и међународни судија Лазар Јовановић који ће и наредног викенда делити правду на међународном турниру у Загребу.

Милосав Б. Влајић: Сећања учесника Ајрилској райи и заробљеника Војске Краљевине Југославије из младеновачкој краја у Друјом свейском райу (1941-1945.)

У ноћима без звезда

Груну бомба, оће срце д искочи

Село Ковачевац са хиљаду и двеста кућа лагано тоне у први сутон. Из повисоког влаталог жита на Дебељаку, кријући се од жене Кате, израћа на друм деда Рафајило Папић. На тежињавој узици за њим каска бело псе-танце са тамним брошем. Око старчевог врата виси сат будилник који звони тачно у поноћ, кад заносне виле у Плетеници и Стрелару започну коло. У сусрет му лаганим ко-раком долази Миле Станковић Уметник, који за собом на канапу вуче буренце са точкићима, док му на капи од самуровине блешти светиљка жаруља и витлају мали пропелери. У мом родном шумадијском селу било је и биће необичних и чудних људи. Један од таквих свакако је био и Радован Павловић Пашић. Живео је самотнички и пустињачки, у полупразном кућерку, где ништа није било ни налик на свет савременог и модерног. Седео сам са Радованом на треношцу испред нахерене му кућице покривене ћерамидом. Недалеко од нас се налазио плитак бунар без вретена. Из њега је улупљеном кофом старац ручно вадио воду. Служила му је искључиво да утоли жеђ, у друге сврхе је није користио. Изнад нас, бела расцветана трешња ширила је опојан мирис, али је све одударало од егзотичне јапанске идиле.

У сунчаном пролећном поподневу, на необријаном лицу саговорника запазио сам повећу бразготину са свежим трагом крви. Неубедљиво ми је објашњавао како су га колико јутрос напали секирама на прагу двојица рођака и повредила га. Није дао да му секу шуму. Добронамерно сам му препоручио да оде у сеоску амбуланту и тамо потражи лекарску помоћ од мог рођеног брата Слободана. Одбио је то понављајући:

Од наши лекова не мож да ти биде боље, јок. Они за несвес нису тачни. Ако ји узеш, има ома да се претуриш долена на трбу. Немачки лекови су, бре, нешто друго, од њи ома оздравиш.

Сенилном и задртом човеку успео сам некако да објасним због чега сам дошао у посету и која је тема нашег разговора. Причао је неповезано, сећања су му била прилично далека и бледа.

Зна да је рођен 1910. године, али се тачног датума не сећа. Увидом у књигу рођених сеоске Месне канцеларије установио сам да је у питању 21. септембар. Кум му је Негован Ескић, слава свети Симеун. Носи дедино име, мајка Савка је била од Брежића из Велике Иванче. Отац Стеван је ратовао и умро

Радован Павловић (1910), Ковачевац

пре његовог поласка у школу. После Првог светског рата учитељица му била Вида. Мајка се преудала у Кусадак, па је тамо наставио школовање. Онда је чувао стоку код Марка Милошевића. Са његовим унуком Ратком напасао је стадо у Ладној води, испод лађевачког гробља. Паре је давао мајци. После годину дана оде да ради у Младеновац код трговца Антонија Лазића, који је продавао плугове и алатке. Брину се о коњима у штали код Црквенца. Мајка дође и „извади“ га одатле. Са њом и браћом Живојином, Животом и Николом копао њиве до поласка у војску.

Регрутован сам у инжењерију кад сам имао дваес година. Било је то у Младеновцу код сточне пијаце, код цркве. У војски сам био триес прве и друге, у хрватским Карловцу. За осамнаес месеци долазио сам једном на осуство. Често смо мерили и оцртавали за ровове. У касарни у Шибенику видо сам кра-

ља Александра. Уочи рата био сам пет пута на вецби. Са Милорадом Влајићем Бицом провео сам по месец дана у Станишићу, хрватским Карловцу и Сомбору.

Бомбардовање ме је затекло у Београду. Цео батаљон се крене у покрет, поред Дунава. Четир по четир у строју, идемо према Гроцкој, официри су с нама. У башти на брду груну бомба, оће срце д искочи, о боже, боже. Скиде ми се товар с леђа. Појавише се авијони, пуцњава, крш. Трајало је то тако две недеље.

Идемо уз друм, ту нам је пуковник, изађосмо на једно брдаче. Сретнемо председника села, обавести нас да су тун Немци. Стигне наређење да се врнемо назад. Дољена удари киша, сипа ко из бакрача. Поподне угледамо Немце. Не пуцају они, ни ми не пуцамо. Осматрају двогледима и пустише нас отудена. Дођемо у Друговац са командантом. Ту кола и комора, војска се растурила по воћњацима. Паде мрак, мен и Милорада узе једна баба, спавамо на слемарици. Ујутру баба викну: „Децо, еве ји Немци!“ Имали смо пушке „маузерке“. Немци нас разоружаше. Ту данисмо, па нас крену за Београд. Постројимо се, Немци са аутима. Неки наши људи не могу д иду. Немци ји убацише у кола.

У Београду смо боравили два месеца. Сачеко нас наш повереник и пито Немца да ту останемо и да нешто радимо. Петорица у кола, па у пекару. Пакујемо лебац у камијон. Једни пакују, други броју. Пола камијона натоваримо... А онда нас крену возом за Мемингем. Тамо лагер од барака. Вукли смо намиринице за њега: лебац, шећер, макароне. Утоваримо иљаду и по лебова у камијон, посе истоварамо. У ропству сам имао војничко одело, на капи краљева круна. Пишем писму кући да вучем намиринице за кујну. Писме нема петнес дана, па ми моји отпишу.

(наставка на страни 9)

Са збора у сталлагу 7Б

Милосав Б. Влајић: Сећања учесника Ајрилској райи и заробљеника Војске Краљевине Југославије из младеновачкој краја у Друјом свейском райу (1941-1945.)

У ноћима без звезда

(Насћавак са сйране 8)

Цвркулт птица не престаје. Један знатижељан човек из комшилука узима мотику и на кратко копа у близини повијене ограде. Кад је ослушнуо разговор и уверио се о чему причамо, неприметно се удаљио. Радован устаје са троновца. На њему кратак капут и шал. Изгужвана капа шајкача, прљаве панталоне, цуруле са окорелим блатом. Необрјано лице и два зуба. Лаганим ходом, са штапом у левој руци, одлази у неугледну избу. Кућица плетара, облепљена блатом, без струје, шипке на отвореном прозорчету без стакла. Улази у запуштену кућицу да тражи слике. После дужег тумарања, појављује се на вратима са омањом дрвеном кутијом подигнутог поклопца.

Четир и по године сам провео у заробљеништву. Сталаг Б, звани „Ласица“. Са мном били неки из Међулуђа, из свију крајева. Нисам им упамтио имена. Није ми било ни до имена мога. Не, нису нас мучили, сажаљевали су нас. Неописива култура, човечанство. Газда Петеј имао пет-шест коња. Све лепи коњи код бујера. Чисте штале, шмркови, сто метара сена на тавану, сејалице. Спавали смо у лагеру, ћебад нова, чаршави се белу ко кокице. Ал на прозору гвоздене шипке.

Кад сам га питао да ли је било жена у заробљеништву, само је ћутао, а поглед му је некуд далеко одлутао. Није се никад женио. Знајући злураде сеоске приче, поверовао сам да се истог тренутка присетио љубавних састанака са младом Циганком у маковичкој колиби. Назад је проговорио:

Газдарица је тражила дисциплину, била је строга. А од Хитлера је долазило наређење да се стреља жена која се зближи са заробљеником. Он убија генерале што оступају. Нема крађе, нема насилника, нема гологлавог човека, сваки има шешир, качкет. Ми мрзимо Хитлера, али Немци су добри према нама.

Нека је слава Црвеним крсту од ког смо примали пакете. Немац водник је делио пакете, по један пакет. Нико ти ништа не дира, ако ти ниси тунена. Сматро сам друга ко себ, он је ко ја, је л је у ватри.

У лагеру ме заболи глава од секирације. Оставио сам кућу и двоје говеди. Понекад симулираш. „Кранки“ (болестан), петнес дана поштеде, не идеш на поса, лешкариш, шеткаш по лагеру, шалиш се. Рана добра: гус кромпир, сир, макароне, супе. Било пива код газде и у кантини. Има га пуно, има да се купаш.

Станислав, Милан и ја спремамо ствари у логору. Сутра код газде на доручак. Вагамо воз, терасмо, терасмо, до дванаес. Скинемо се, пред ресторан. Чук, чук, дође келнер. Исто је ло ко код газде. Оће воз да крене, ми да платимо, нас пет. „Niks“ - каже стражар. Плати он. Мисо сам да нећу да се врнем. Стизале су

Сталаг 7 Б, звани „Ласица“, у коме је био заточен Радован Павловић

нам разне вести. Терају, прогону. Највише сам бринуо за стоку. Ранио ми један синовац добро, а други није. Напустио па ми мајкала једна крава и два телета... Газда је имао два сина на фронту. Један је долазио на осуство. Више је био код веренице, нег код куће. Виче на нас што не радимо више. Мајка га пцовала што виче.

Американци нас ослободили. Лету њине ескадриле, падају бомбе, запушило се на све стране, не види се прс пред оком. Американци много јаки, а ди су тек Енглези и Руси. Пролазу борна кола, тенкови. Питамо Немце чији је оно авијон са дванаес мотора. Команда америчка спреми транспорт за Србе. Возом дођем у Младеновац. У Ковачевац сам стигао пред вече, уватио већ мрак. Мајка ме загрли, поче да плаче. Браћа и она.

Огромна знатижеља ме је вукла у старчев кућерак-уцерицу. Успео сам да јој прекорачим праг и да се нађем у једном посве запуштеном и заборављеном свету. Брлог неописив, воњ устајалости и смрада, плесан и буђ, чађ изнад прастарог шпорета без рингле са црним сулундарем. Разасут пепео, остаци нагорелих сламки и шаше, опилци. У угловима полумрачног собичка дебеле наслаге мрежасте паучине, на земљаном поду велики застор прашине. Каква патина!

На опуштеном канапу, разапетом од врата ка шпорету висиле су неке прње од одеда. Мирис мемле је штисао и ширио се укруг. На зиду велика урамљена течина и теткина венчана слика. На прашњавом сточићу стајала је Библија. Прстом сам показао на њу. Разумео је. Каже да је чита кад има времена. А поред свете књиге стајао је четвороугаони часовник са клатном. Питао ме је да ли је тачан. Заостајао је много, али нисам хтео да га разочарам. „Тачан је у секунду“ - добацио сам му. Насмешио се.

У скученом простору истумбаних ствари и предмета, са мало празнине за кретњу, није било ничег што би иоле подсећало на место за обед. Да ли се овај човек уопште храни? И док

ме је вртоглаво опијала Сартрова мучнина, немо сам посматрао црно-белу мачку, која се умиљато мотала око старчевих ногу.

Повео ме је сав важан да ми покаже најбољи део свог „домаћинства“. Иза кућице у којој је једно празно одељење било намењено за мишеве, појавила се прастара колибица покривена кознакадашњом сламом. Нагло је отворио шкрипаве дашчане вратнице, а призор који се указао деловао је сабласно. Два костура од две изгладнеле и ожедне кривице стајали су укипљени у житкој балези до поврх чланака. Поносно је показивао на изнурене и измучене животиње, које нису имале снаге ни репом да махну и одагнају рој мува са краставих кожа.

Одлазећи, питао сам га шта би желео да му донесем када га следећи пут будем посетио. „Машину, д упалим ватру“ - била му је скромна жеља. На растанку је изустио: „Нека Господ помогне и нама и вама!“

Иза је црква, а испред школа. Деведесет и пета година, први мај. Срећем пријатеља Мику Дамњановића, чији је деда Војко био носилац Карађорђевог звезде и учесник четничког конгреса у селу Ба, на Светог Саву 1944. године. Под утиском тешке слике отужног амбијента у коме је битисао самотни сељак, упитах га да ли је могуће да на прагу двадесет и првог века, када је и село преплављено тв, мобилном и компјутерском техником, један човек води скоро неолитски живот.

Мој рођени брат Слободан, лекар у сеоској амбуланти, отишао је 19. септембра 1996. године да констатује смрт Радована Павловића Пашића. Покојник је лежао на одру „испосничке ћелије“ обријаног лица, обучен у плаву чојану антерију, онакву исту какву је мајсторски знао свиленим гајтаном да извезе наш покојни отац, абација Будимир. Најближи рођаци су се трудили да све буде по протоколу.

У следећем броју:

Светислав Ненадовић (1911), Ковачевац:

Немаш ди да побегнеш

Век фудбала у Младеновцу

Оживећемо Раднички, Шепшин, Дубону, Сенају и Пружатовац

Скупштина општине Младеновац прошле године је у марту месецу, са председником Владаном Глишићем на челу, повукла прави потез који је код многих наишао на одобравање. На место члана Општинског већа задуженог за спорт указано је поверење Дејану Нинковићу (51), човеку изузетно упућеном у детаље и проблеме кад су у питању све врсте спортских надметања у граду под Космајем. За врло кратко време бивши фудбалер нишког суперлигаша Радничког и друголигашких тимова Бора, Дорђола и ОФК Младеновца, као и српсколигаша Синђелића, показао се као вредан и одговоран организатор. Постао је личност коју уважава већина клубова.

- Редовно пратим утакмице које се одвијају у Спортском центру и на стадиону Селтерс. Задовољан сам одзивом учесника на разним спортским приредбама. Настојим да не пропустим састанке Управних одбора клубова и упознам се са круцијалним проблемима, са којима се скоро свакодневно сусрећу њихови челници. Често заједно налазимо права решења за њихову елиминацију - каже Нинковић.

Како је сјање у фудбалским клубовима?

- ОФК Младеновац је осмпласирани члан Београдске зоне, четири клуба се такмиче у Првој београдској лиги, група Ц. Само десет чланова чине Општинску лигу. То је мали број којим нисмо задовољни. Настојаћемо и помоћи ћемо да се реактивирају Шепшин, Дубона, Сенаја и Пружатовац. То су клубови из сеоских средина и њихови млади би били присутни на теренима, уз избегавање евентуалних порока. Младеновачки Раднички је клуб са веома дугом традицијом, који има пристојан терен. Заједнички смо покренули иницијативу за његово обнављање и верујем да ће ускоро поново заживети.

Инфрасијуктура није на завидном нивоу?

- Имамо локацију и чврсто обећање да добијемо одређена средства од ФСС и ФСБ да бисмо заједничким снагама изградили терен са вештачком травом, који би омогућио тренирање млађих категорија. Недопустиво је да ОФК

Младеновац нема омладински тим, мада су момци наставили да се боре као првотимци у Шумадији 1962 и ОФК Студенту. Ковачевац има 30 дечака које тренира Предраг Крстић, али нису укључени у такмичење. Сличан је случај и са Великом Крсном и Шумадијом 1962 из Јагњила. Помоћи ћемо да се од јесени укључе у београдске лиге млађих категорија.

Ојшћина је пре неку годину помогла Космајцу из Коратице да санира шерен. Већ се изводе и радови на шерену у Америћу, где истра јесењи првак Ојшћинске лиге Борац. Каква Вам је сарадња са савезима?

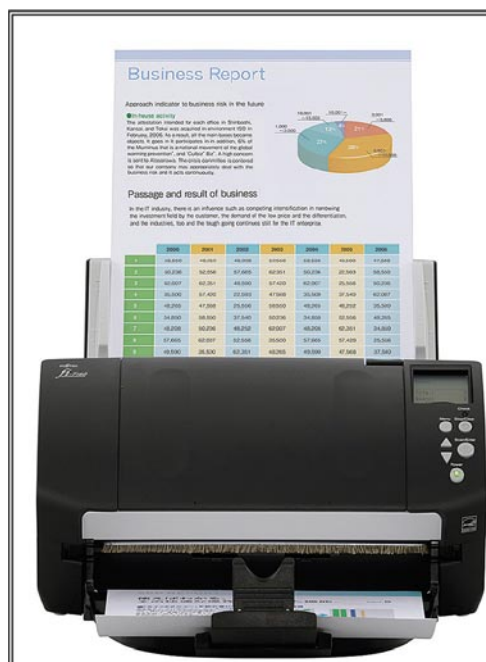
- Тврдим да је сарадња са локалним Спортским и Општинским фудбалским савезом више него добра. Неколико година уназад помажемо клубове кад су у питању делегатско-судијски трошкови и лекарски прегледи играча, донирамо им мреже, дресове и лопте.

Младеновац ће ове јесени обележити редак и зајажен јубилеј - сјотогодишњицу фудбала?

- Свечано ћемо га прославити, у току је израда монографије „Век ОФК Младеновца“, а снима се и докумантарни филм који прати развој фудбалског спорта од далеке 1924. до данашњих дана. Све што је у интересу спорта у нашем граду, локална самоуправа ће то подржати и помоћи - јасан је Нинковић.

У ишчекивању лепих пролећних дана, Младеновачани се надају и успешнијим спортским резултатима.

М. Г.

Од 1. јануара 2024. године почела је примена Уредбе о техничко-технолошким захтевима и процедурама за чување и заштиту архивске грађе и документарног материјала у електронском облику.

Ми се професионално тиме бавимо.

Позовите нас да се договоримо о сарадњи! **061/60-80-202**

МАЛИ ОГЛАСИ

ИЗДАВАЊЕ СТАНОВИ - КУЋЕ

ИЗНАЈМЉУЈЕМ кућу са гаражом, киоском, за себним смештајем за 5 особа, на 3 ара ограђеног дворишта у „Тозином воћу“ за 500 евра. Евентуално младом, запосленом брачном пару договор само за кућу и гаражу. **063/310-205**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ једнособан намештен. Ул. Краља Александра Обреновића 91. Кирија 130 евра, депозит 130 евра **063/240-303**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ двособан, намештен стан близу института за експерименталну Фonetику и патологију говора „Логопед“ Београд. **063/310-205**

ИЗДАЈЕМ станове за раднике и мање породице, самце и самице. Ул. Славка Манојловића 68. **064/142-94-98**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ смештаје у „Тозином воћу“. **063/310-205**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ смештаје различитог комфора на више локација у Младеновцу. **063/310-205**

ИЗДАЈЕМ собе преко пута бање Селтерс, улица Краља Петра Првог. **063/310-205**

СТАНОВИ КУПОВИНА - ПРОДАЈА

КУПУЈЕМ стан у новијој згради, од 37м² до 45м², високо приземље или први спрат. Ужи центар Младеновца. **060/655-45-02**

ПРОДАЈЕМ нов стан 83м², четворособан, у Младеновцу, насеље „25. мај“, четврти спрат. Укњижен. Цена 700 евра/м². **065/807-94-01**

ПРОДАЈЕМ двособан стан 47м², ужи центар Младеновца, улица Његошева, грејни спрат, новија градња, гас, паркинг. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ стан 52м², други спрат. Улица Краља Петра Првог. **064/484-52-04**

ПРОДАЈЕМ гарсоњеру 25м² у ул. Краљице Марије, има подрум. Може и замена по договору. **011/8237-750**

ПРОДАЈЕМ стан од 51м², ул. Вука Караџића 48/2, приземље. **064/208-10-94**

КУЋЕ ПРОДАЈА - КУПОВИНА

ПРОДАЈЕМ породичну кућу на одличној локацији у Младеновцу ул. В. Караџића (иза локала Бар Бар) укупне површине 214м² (корисне 190), ушушкана и склоњена од буке са прелепим малим градским двориштем (2 ара). Кућа је квалитетно грађена (1994.год.), потпуно изолована „сендвич зидом“, са етажним грејањем на гас, укњижена. Од куће је могуће направити три стамбене јединице (две у приземљу и једна на спрату). Кућа је тренутно у функцији вртића. Цена је 750евра /м². Услужни контакт: **064/258-40-47, Вибер: 063/366676**

ПРОДАЈЕМ кућу 170м² у Младенову, повише комуналног, са плацом око 5,3 ара. Приземље и спрат као две одвојене јединице, или мењам за стан новије градње уз доплату, а може и инвестициона градња, уз договор. **061/181-5213, 067/703-5598**

ПРОДАЈЕМ - ИЗДАЈЕМ усељиву кућу-викендицу 60м² са недовршеним поткровљем и терасом 10х4 на плацу од 27 ари са два помоћна објекта са доста воћа у пуном роду. Ковачевац код доње школе **062/299-703, 011/8231-537**

ПРОДАЈЕМ две куће: 1 км од Младеновца: 100м²+18м²+гаража и кућа 77м² са 4 ара плаца. Комплетна инфраструктура. У близини школа, обданиште. Може замена за стан у Београду или Младеновцу, уз доплату. **063/8021-979**

ПРОДАЈЕМ кућу у Рајковцу 85м² са предсобљем 90м², монофазна струја, интернет, 6 ари плаца, 4,5 км. од Младеновца. **061/204-03-62**

ПРОДАЈЕМ спрат куће у Баташеву, трособан стан 75м². Све одвојено, посебан улаз и пола дворишта. Струја, вода, канализација. **063/710-23-83**

ПЛАЦЕВИ

ИЗДАЈЕМ плац, 6 ари, у Границама, поред асфалта, може и за башту, ул. Миће Ђукића. **064/5888-669**

ПРОДАЈЕМ плацеве од 5 ари. На плацу гас, вода, канализација, струја. Дозвољена градња. Ул. 11. новембра у Младеновцу. **063/256-169, 064/142-94-98**

ПРОДАЈЕМ њиву или део њиве од 50 ари у Малом Пожаревцу у грађевинској зони. У близини прикључак за воду, струју и гас. Поред пута са тврдом подлогом. Цена по договору. **066/930-25-74**

ИЗДАЈЕМ плац од 6 ари у Границама, поред асфалтног пута. Може и за башту а погодан је и за пчеларе. Улица Миће Ђукића. **064/58-88-669**

ПРОДАЈЕМ парцелу број 3216, 0,41 ха грађевинско земљиште, дозвољена градња испод земље 6 а изнад 4 спрата. Трофазна струја, канализација, градска вода. Цена 2500 € по ару. Младеновац, ул Бранислава Петронијевића. **060/53-00-517**

ПРОДАЈЕМ имање у Кораћици, Јовиски крај, испод Космаја, око 2 ха са кућом и окућницом, помоћном зградом, асфалт, струја, вода, телефон. Кп.бр. 686 ; 687; 529 и 530 к.о.Кораћица. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ у Неменикућама плац од 23 ара. Плац је из два посбна дела. Грађевинско земљиште кп. бр. 2408/5. Викенд зона, мирно, пут до плаца, струја, вода, гас... **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ 5 ха у Кораћици- Петкајски крај, 5 км од врха Космаја, засад лешника стар 3,5 година, ограђен, артески бунар, урађен кап-кап систем са природним падом. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ плац од 30 ари на Космају, Оглавци. Асфалт поред плаца, струја. **065/8222-605**

ПОСАО

ПОТРЕБАН сарадник на раду око смештаја. **063/310-205**

ОЗБИЉНА ЖЕНА чисти станове и куће на подручју Младеновца. **069/151-11-68**

ЧИСТИМ станове и куће у Младеновцу и Београду. **064/910-36-00**

ПОТРЕБНА спремачица. **063/310-205**

РАЗНО

ПРОДАЈЕМ дрва исечена, за шпорет. Јефтино. **061/264-88-48, 061/264-88-49**

ПРОДАЈЕМ 4 точка+гуме Фелге 7х16+зимске гуме Континентал 205х60R16. Повољно. **064/40-34-166**

ПРОДАЈЕМ коришћен намештај: Дводелну витрину 94х175х55+174х170х45см. Радни сто са фиокама 112х60см. Кревети: 203х120 и 190х140см. **062/240-649 (Бранислав)**

ПРОДАЈЕМ војне чизме бр. 42, разне шалове клубова, капу, дечја колица за лежање и седење, дечју обућу, дечју столицу за ауто, дечју гардеробу, мушку дужу јакну, WC шоље, даске, лавабое. Цена по договору. **064/472-1780**

ПРОДАЈЕМ пресу за балирање сламе, сена и шаше, руски трактор ТЕ-35. **063/8417-017, 064/90-30-114**

ПРОДАЈЕМ аутомобил Фиат Мултипла, 2004. годиште Може и замена. **064/484-52-04**

ПРОДАЈЕМ балирано ливадско сено и домаћу ракију од шљиве, комову и од кајсије. **064/263-03-48**

КУПОН бр. 504

важи за ЈЕДАН мали оглас
Цена огласа без купона 200 дин.

еКњига

Душан Мариновић

ШАРПЛАНИНАЦ

ЈУЧЕ, ДАНАС, СУТРА?...

ДРУГО ДОПУЊЕНО ИЗДАЊЕ

ИМАМО ЛИ
ЈОШ ПРАВЕ
ШАРПЛАНИНЦЕ?

Говоре и пишу:

Обрад Ђокић, Зоран Миловуковић, Зоран М. Кос, Вук Струњаш,
Лудвиг Матлас, Обрад Шкипић, Љубомир Кекановић, Жељко
Шеатовић, Срђан Удовички, Јовица Законовић, Милосав Бабић,
Новак Радуловић, Војислав Анастасијевић и Саша Вурзберг.

www.natura.rs